

I Nutiden støder man jævnlige paa et Forhold, der kaldes Eksportagentur, og som særligt spiller en meget stor Rolle i Udlandet. Eksportagenten optræder navnlig for Fabrikker i England, Tyskland og Frankrig og har hyppigt Eneforhandling af vedkommende Fabriks Frembringelser. Han optræder ofte afvekslende snart som Agent og snart som Kommissionær. Hvorvidt Udkastets Bestemmelser kunne finde Anvendelse paa saadant Eksportagentur, maa bero paa Forholdets Beskaffenhed i hvert enkelt Tilfælde.

§ 65.

Denne Paragraf indeholder en Definition af Begrebet Handelsagent og angiver saaledes Omraadet for Bestemmelserne i Udkastets tredje Kapitel. For at komme ind under disse maa vedkommende ifølge Paragrafen udøve sin Virksomhed som selvstændig Forretningsdrivende, ikke som ansat i Agenturgiverens Tjeneste. Handler Mellemanden ifølge et Tjenesteforhold til den, paa hvis Vegne han optræder, falder han som ovenfor bemærket ind under Bestemmelserne i fjerde Kapitel. Afgrænsningen i saa Henseende kan være vanskelig. Som Omstændigheder, der kunne tjene til Vejledning ved Afgørelse af Spørgsmaalet, kan nævnes, at Handelsagenten i Udkastets Forstand frit disponerer over sin Tid, at han i Almindelighed selv bekoster sit Forretningslokale og selv lønner sine Medhjælpere, at han hyppigt virker for flere forskellige Agenturgivere, og at han sædvanligt kun oppebærer Provision for sin Virksomhed. Men afgørende er i og for sig intet af disse Momenter. I Almindelighed udøves Agentens Virksomhed paa andet Sted end Agenturgiverens; en Hovedtype er udenlandske Handelshuses Repræsentanter her i Landet. Men det forekommer ogsaa, at f. Eks. en Fabrik i en By har en Agent paa Pladsen.

Ved Fordringen om, at Agenten skal være selvstændig Forretningdrivende, tilkendegives endvidere, at Udkastets Bestemmelser ikke omfatte den, som lejlighedsvis paatager sig at besørge et Salg for en an-

den, men til hvis Forretning dette ikke hører, eller som slet ikke er Forretningsdrivende. Derimod er det efter § 65 ikke nødvendigt, at Agenturgiveren er Handlende. Dette er en Forskel fra fjerde Kapitel om Handelsrejsende, hvis Bestemmelser kun finde Anvendelse, naar Hvervet udføres for en Handlende. Man har ment, at Udkastets Bestemmelser om Handelsagentur bør være anvendelige f. Eks. paa det Tilfælde, at en Landmand benytter en Agent ved Afhændelse af Landbrugsprodukter.

Bestemmelserne i den tyske Handelslovbog om Handelsagenter forudsætte et vedvarende Forhold mellem Agenturgiver og Agent. En saadan Begrænsning er ikke opstillet i § 65. Udkastets Bestemmelser formenes i det hele, se dog §§ 71 og 72, at passe for Forhold af rent forbigaaende Karakter, naar blot Overtageren af Hvervet driver Agentur som Forretning, selv om Forretningen er baseret paa at overtage Hverv fra hvemsomhelst. Og ved at medtage saadanne Forhold opnaas tilsvarende Overensstemmelse med Udkastets Regler om Kommission. Udenfor Agenturbegrebet falder Mægleren, der skal virke for Aftalers Indgaaelse som upartisk Mellemand mellem Parterne, medens Agenten ensidigt er Agenturgiverens Tillidsmand, selv om han ikke staar i noget vedvarende Forhold til denne (§ 66).

Agentens Virksomhed bestaar ifølge § 65 i, at han i Henhold til et paataget Hverv virker for Afsætning af Varer ved at optage Købetilbud (Ordre) til Agenturgiveren eller ved at sælge Varer i dennes Navn. Medens Kommissionæren afslutter Aftaler og gør det i eget Navn, kan Agenten kun undtagelsesvis afslutte Aftaler for Agenturgiveren (§ 77), og i de Tilfælde, hvor Bemyndigelse hertil foreligger, afslutter han ikke Aftalen i eget, men i Agenturgiverens Navn, saa at det bliver denne og ikke Agenten, der forpligtes overfor Tredjemand, som Aftalen sluttes med. Dette er Væsensforskellen mellem Agenten og Kommissionæren.

Ligesom man har indskrænket Udkastets Bestemmelser om Kommission til